Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Estrup, Hector Frederik Janson FRA: Mynster, Jakob Peter (1845-02-10)

Citation: Mynster, Jakob Peter: ”BREV TIL: Estrup, Hector Frederik Janson FRA: Mynster, Jakob Peter (1845-02-10)”, i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 203. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000124.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Til Estrup.
Kjøbenhavn, 10de Febr. 1845.

Høistærede kiere Ven!

Deres Skrivt om de danske Majorater **) har jeg for faa Dage siden modtaget, og tæst med stor Interesse. At det i historisk Henseende indeholder meget Nyt for mig, vil ikke sige Stort; men ogsaa Historikere ex professo ville kunne læres. 204Meget deraf. Men især takker jeg Dem for Deres Fremstilling af Majoraternes Tendents, som er et sandt Ord i rette Tiid (altsaa, efter Salomo, et Guld-Æble i Sølv-Skaaler). Vel ønsker jeg for min Deel, at i et Land Livet maa kunne udvikle sig i alle forskiellige Skikkelser, og, ligesom det er mig kiert, at vi have et Hof, saaledes seer jeg ogsaa ret gierne, at der ere nogle store Besiddelser, hvis Besiddere (thi at de ikke ere Eiere, har De tilstrækkeligen beviist) kunne leve med nogen Glands, og derved understøtte Meget, som fortiener at understøttes. Men af dette Slags have vi i Danmark allerede rigelig nok, og, da Lysten til at binde Jordegodser ved fideicommissariske Baand i disse Tider stærkt tiltager, saa er det vist høist gavnligt og fornødent, at der giøres kraftig Indsigelse derimod. Og dette saa meget desto mere, som man paa høiere Sted synes meget at begunstige dette Væsen. Overalt, istedenfor at man skulde have haabet, at den franske Revolution dog skulde have befriet os fra den hele Fødsels-Adel — en nu ganske forældet Institution — saa synes man endnu at ansee det som en Støtte for Thronen, at Landet fyldes med Adel. At en uformuende og uvidende Adel er saa langt fra at støtte Thronen, at denne tværtimod maa støtte hiin, og derved undergraver sig selv, er vel indlysende. Men ogsaa det nødvendige aristokratiske Element maa udvikles paa andre Maader, som passe til vore Forhold. Vi ere ikke England, og kunne ikke faae et engelsk Overhuus, hvis vi endog skulde faae en Constitution — hvortil jo selv Kongen af Preussen nu synes at have Tendents. Jeg vil ikke ganske underskrive, hvad jeg nylig læste i en Avis fra Paris, at en Constitution er et Legetøi for store Børn; men Ideen er dog hos os under nærværende Omstændigheder et farligt Legetøi.

Hvor meget det har glædet mig at erfare Deres forbedrede Helbredsforfatning, behøver jeg ikke at sige. Vel ønskede jeg den endnu meget bedre og smertefriere, men vi maae her i Verden tage tiltakke „efter Omstændighederne“. Det er ikke blot personlig Hengivenhed, der bringer mig til at ønske, ats. 205De endnu i en Række af Aar maa kunne vedblive, ikke blot at leve, men at arbeide; men Statens Viingaard trænger visselig til saadanne Arbeidere, og det er ikke blot Deres udvortes Stilling, men ogsaa Deres Sindelag, der til alle Sider giør Dem uafhængig.

Det Sidste troer jeg ogsaa — hvad man endog ellers vil dømme om min Færd og mine Anskuelser — at turde sige om mig selv, og jeg har i disse Tider Leilighed nok til at prøve det, baade mod Oven og Neden. Den besynderlige Coalition mellem Clausen og Grundtvig *) gielder ikke blot det Politiske, men ogsaa det Kirkelige, og, som den har hvad man kalder den offentlige Mening for sig, saaledes kan det ikke negtes, at, skiøndt Coalitionen fremtræder som den stærkeste Opposition, saa ere dog de allerhøieste Tilbøieligheder paa dens Side. Desto mere Priis sætter jeg paa de forstandige og agtværdige Mænd, som, naar Acterne engang ligge for, ville kunne bedømme, om jeg handlede i eensidig Blindhed, eller om jeg beflittede mig paa at betragte Sagerne fra alle Sider, inden jeg bestemte min Dom — som jo derfor gierne stundom kan være feilende, da der vel i alle endelige Bestemmelser er noget Subjectivt.

Bevar mig Deres Venskab, ligesom jeg stedse af oprigtigt Hierte er

Deres
ærbødigst hengivne
Mynster.